

Arrest

nr. 156 983 van 25 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 23 november 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 november 2015 tot terugdrijving (bijlage 11) en tot annulering van het visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Sonkoue MBOUMENE, die loco advocaat B. Imiamb AYAYA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Isabella FLORIO, die loco advocaat Edna MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 20 november 2015 aan te Zaventem, komende uit Kinshasa. Zij was in het bezit van een geldig paspoort, met een geldig visum.

1.2. De verwerende partij treft op 20 november 2015 een beslissing tot terugdrijving.

Dit is de thans eerste bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

“E. Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden steven (art.3, eerste lid,3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart voor toeristische redenen naar België te komen. Zij is niet in het bezit van enig document (folder, brochures, prints, reisgidsen,...).

Betrokkene verklaart een hotelreservatie te hebben bij het hotel Potinière te Brussel (België) en deze reeds voor 3 nachten te hebben betaald. Contact van de Federale Politie met het hotel leert ons dat betrokkene voor 1 nacht heeft betaald en dat ze eigenlijk al op 19.11.2015 had moeten aankomen. Dit toont aan dat er tegenstrijdigheden zijn in haar verhaal.

Na lang aandringen van de Federale Politie geeft betrokkene toe dat ze vrienden heeft in België, maar ze is niet in het bezit van een uitnodiging van deze vrienden en kent hun adres niet”.

1.3. De verwerende partij treft op 20 november 2015 een beslissing tot nietigverklaring van het visum.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing. Zij bevat dezelfde motivering als de eerste bestreden beslissing. Wel verwijst ze naar artikel 34,1 van de Visumcode in plaats van naar artikel 3 van de Vreemdelingenwet.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

In casu zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen middel uiteen ontleend aan de schending van een door het EVRM gewaarborgd recht of een door een ander rechtsinstrument gewaarborgd grondrecht .

In de huidige stand van het geding wordt het in het verzoekschrift ontwikkelde middel niet onderzocht, daar, zoals hierna zal blijken, niet voldaan is aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2.1 In haar verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot de volgende uiteenzetting:

“Attendu que la partie requérante est bloquée à l’aéroport de Zaventem, depuis le 20/11/2015, et détenue au Centre Caricole, aux fins de refoulement dans son pays d’origine avec un visa annulé ;

Qu’elle est menacée de refoulement ce qui risque de porter préjudice grave difficilement réparable à ses projets et à son honorabilité ;

Le refoulement du requérant est donc imminent alors même qu’une procédure est pendante devant la chambre de conseil ;

Que la suspension de la mesure de refoulement est donc nécessaire pour permettre à la requérante d’assurer sa défense lors de comparutions devant les juridictions saisies ;

Qu’exécuter la décision attaquée reviendrait à causer au requérant un préjudice grave difficilement réparable ;

Que le préjudice est sérieux ; »

2.4.2.2. Dat verzoekster geblokkeerd zit in Zaventem is de actuele toestand van verzoekster en is geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen aangezien dit als gevolg zal hebben dat verzoekster niet langer meer geblokkeerd zal zitten in Zaventem.

2.4.2.3. Verzoekster werpt op, « *Qu’elle est menacée de refoulement ce qui risque de porter préjudice grave difficilement réparable à ses projets et à son honorabilité;* ». Zij laat echter na verdere details te verstrekken aangaande haar “projecten” en haar “eerbaarheid” en nader toe te lichten hoe dan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in dit verband met zich meebrengt. Dergelijke vage beweringen laten de Raad niet toe om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is.

2.4.2.4. Verzoekster werpt op, « *Le refoulement du requérant est donc imminent alors même qu’une procédure est pendante devant la chambre de conseil ; Que la suspension de la mesure de refoulement est donc nécessaire pour permettre à la requérante d’assurer sa défense lors de comparutions devant les juridictions saisies* ». De Raadkamer doet uitspraak over de rechtmatigheid van verzoeksters vrijheidsberoving. Verzoekster kan bezwaarlijk stellen dat de eerste bestreden beslissing moet geschorst worden, wat de invrijheidsstelling van verzoekster met zich zou meebrengen, om haar rechten van verdediging te kunnen uitoefenen in het kader van de vrijheidsberovende maatregel. Daar komt nog bij dat verzoekster in geval van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet meer van haar vrijheid zal beroofd zijn.

2.4.2.5. Waar verzoekster ten slotte opwerpt, « *Qu’exécuter la décision attaquée reviendrait à causer au requérant un préjudice grave difficilement réparable ;* » dient de Raad op te werpen dat deze overtuiging van verzoekster niet aantoont dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is.

2.4.2.6. Concluderend dient de Raad vast te stellen dat er geen moeilijk te herstellen nadeel wordt aangetoond dat gepaard gaat met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. De Raad wenst te benadrukken dat het te dezen niet volstaat om een middel uit te werken, dat- er weze aan herinnerd- geen uitstaans heeft met de aantasting van grondrechten, en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel nauwelijks tot niet uit te werken. Er is te dezen ook geen sprake van een evident ernstig nadeel, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook de verwerende partij onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat.

De derde cumulatieve voorwaarden inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. S. PIETERCIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

M. EKKA